

Efter en lång tid av osäkerhet kring om tävlingen blir av eller ej kom beskedet sent under sommaren att det blir ett SM i Flugfiske även detta Covid-19 påverkade år. Med vissa restriktioner och fyllda av försiktighet och förväntan samlas ett antal tappra fiskare en något mulen fredag första helgen i oktober på Åsby Hotell i Hallstahammar. Här möttes vi under kvällen för regelgenomgång och lottning av platser. Årets SM bestod av 3 deltävlingar i området kring Hallstahammar:

- En del i ån Sörqvarnsforsen som slingrar sig genom en vacker kulturhistorisk miljö med flera intressanta gamla byggnader, dammar och industrier från 1600-talet. En riktigt fin och tekniskt utmanande fors med gott om stenar, små djuphålur och potentiella ståndplatser. Riktigt fina förutsättningar för ett bra fiske! I forsen finns en del naturlig öring och man planterar kontinuerligt ut öring och regnbåge. Här fiskade de tävlande i tre timmar fördelat på en och en halv timme på den sträcka (beat) man lottats till följt av en kort rotation och ytterligare en och en halv timmes fiske på ett annat beat. Denna helg hade man delat in strömmen i fyra förhoppningsvis jämna beats som fiskas intensivt.
- En del i kolbäcksgropen, en tidigare grusgrop som numer är vattenfylld och innehåller planterad regnbåge. Här bedrevs fisket från båt och de tävlande lottades ihop två och två i båtarna. Även här var tävlingstiden tre timmar. De tävlande utses till kapten en och en halv timme vardera. Båda får fiska hela tiden men det är kaptenen som bestämmer fiskeplats och hur båten positioneras mot exempelvis vinden. På så vis ges alla tävlande möjligheten att testa de platser man tror mest på.
- En del i Ljusvattnet, en tjärn ca 30 min från Åsby hotell. Här skedde fisket från land på spångar, gräs och gungfly. Tävlingstiden var återigen tre timmar men denna gång fördelat på tre olika sträckor á en timmes fiske. Det upplägget har valts för att minimera bortlottning i form av stora fördelar som vissa naturliga variationer kring en sjö kan innebära, allt för att få rättvisa förutsättningar för en bra tävling!

De tävlande får poäng för varje fisk som fångas, en fisk ger en grundpoäng på 100 plus 20 poäng per cm som den är lång (räkneexempel för en fisk på 20 cm: 100 p för fisken + 20x20 p för cm = 100 p + 400 p = 500 poäng). Poängen för alla fiskar summeras efter varje deltävling och den med högst poäng får placeringssiffran ett osv. Efter tre deltävlingar vinner den med lägst total platssiffra, blir det delat kommer högsta fiskpoäng att räknas och den med högst poäng vinner.

Så har det äntligen blivit dags för första deltävlingen. Det var ett glatt och entusiastiskt gäng som gav sig ut till sina lottade platser på lördagsmorgonen. Det är alltid lite pirrigt i kroppen när man kommer ut till sin fiskeplats och får börja analysera vattnet, lägga upp en taktik för hur man bäst ska lyckas och rigga spöna. En känsla jag mycket väl känner igen och verkligen tycker om efter att ha deltagit på till exempel SM och EM tidigare. Att fånga så mycket fisk som möjligt på platsen man lottats till är en utmaning som triggar något i oss tävlande. Denna gång valde jag (artikelförfattaren Andreas Ersbjörns) dock att ta mig an uppgiften att sammanställa resultaten löpande på hemmaplan. Ett perfekt upplägg då vi precis blivit välsignade med en nyfödd liten fiskare.

Den första deltävlingen bjöd på mycket fisk, fina prestationer från fler av de tävlande och en del överraskningar. Benny Jonason som gjorde tävlingscomeback inledde till exempel dagen med ett kyligt och ofrivilligt dopp i forsen. "Ni skulle sett hans min när vattnet började rinna in i vadarna" sa hans kontrollant med glimten i ögat efteråt. Benny var dock snabbt uppe, vände ut och in på vadarna och var tillbaka till fisket på nolltid, en riktig kämparinsats bara det! Bästa under förmiddagen lyckades Markus Ersbjörns som på det tre timmar långa passet i Sörqvarnsforsen landade hela 17 fiskar. Markus inledde fisket på beat 2 och jag bad honom berätta lite om sitt inledande pass:

-Jag upplevde fisket som trögt till en början men ganska snart lyckas jag knäcka koden för dagen. Euronymphing med två nymfer som jiggas lite lätt nedströms. Fisken älskar mina "Grayling slayer" (se bilden nedan) och jag lyckas landa 11 fiskar under den första en och en halv timmen. Efter rotationen märker jag att kraftbolaget som ansvarar för dammen skickar på lite mer vatten än tidigare, fisket blir lidande och fisken är inte alls huggvillig. Jag får tre små regnbågar innan de hinner märka av ökningen av flöde och börjar leta nya ståndplatser. Jag hinner tänka att det här är inte optimalt för fisket men mot slutet märker jag att fisken acklimatiserat sig igen och börjar hugga. YES! Drar tre till nära inpå slutsignalen och totalt blev det 17 fiskar på 3 timmar, det är jag riktigt nöjd med och det resulterade i en etta i protokollet, berättar Markus.

Figur 1. Två av Markus (och resten av familjen Ersbjörs) favoriter för strömmande vatten. Till höger är Markus variant på grayling slayer som han tog många regnbågar på i Sörqvarnsforsen.

Även i de båda sjöarna får de tävlande god utdelning. I Kolbäcksgropen ser de till en början stora mängder fisk som drar runt i stim i ytan och känner på sig att det kan bli ett actionfyllt fiske idag. Fisken visade sig dock vara något svårflirtad och på sådant humör att de var intresserade av flugorna och följde dem men inte högg så frekvent. Dan Ersbjörs och Erik Karlsson gick en hård kamp under båtfisket med sju respektive sex landade fiskar, en nervös resultatberäkning väntar för de båda. Eriks fiskar är något större men det väger över att Dan fick fler vilket ger honom segern i deltävlingen med liten marginal. I Ljusvattnet är det tuffare förhållanden för dagen med hårda vindar som gör det svårkastat på flera av sträckorna. Jonas Olsson lyckas ändå landa fyra regnbågar tätt följd av Paolo Ceccon med tre.

Dagen fortsätter med lunch och förflyttning till platserna för dagens andra deltävling. Man överslagsräknar på resultaten och pratar om hur fisket varit medan artikelförfattaren tar del av allas protokoll och sammanställer resultaten. Det är spännande läsning, mycket landad fisk och riktigt kul att se namnen på flera tävlingsdebutanter i listorna! Eftermiddagens fiske blir lite trögare än förmiddagens, vilket inte är så konstigt. I forsen fiskar deltagarna på samma beats genom hela tävlingen vilket innebär att ett par deltagare redan fiskat av området under dagen. Det är en kul utmaning för tävlande att försöka lista ut var fisken gömmer sig nu när den kanske blivit skrämmd tidigare under dagen. Trots detta lyckas de tävlande bra i forsen, Dan Ersbjörs drar återigen det längsta strået i sin grupp med nio fiskar före Daniel Milojevic med sex och Erik Karlsson med fem. Ljusvattnet har kommit att utvecklas till de flestas skräck med svårt väder och kanske lite större inslag av tur än i strömmen, här känns det helt ok så länge man klarar sig från att nolla (inte få någon fisk). Markus med erfarenheter av sjöfiske från tävlingar runt om i världen utvecklar:

-Som sjöfiske från land överlag ingår det att man måste ha en del tur här och lyckas hitta passerande fisk. Alternativt hitta på de små ställen kring gungflyt där de uppehåller sig samtidigt som rätta flugan för dagen ska presenteras. Här har vi flugfisketävlande svenskar inte varit så framgångsrika i internationella sammanhang. Många av oss upplever fisket i sjöarna som lite av ett lotteri, och så kändes det även idag. Såklart spelar skicklighet och erfarenhet in en hel del också. För egen del uteblir framgången i sjön, resultatet blir noll fiskar efter de tre timmarna. Arg och besviken på min insats med bland annat tre sumpade fiskar strax innan håvning

har guldchansen i stort sett sumpats. De gånger en fiskare blir utan fisk får den en platssiffra som motsvarar antalet fiskare i den grupp som har flest fiskare, dvs 4 under SM, berättar Markus.

I båten fortsätter Jonas Olsson att skörda framgångar under ett trögt fiske. Det räcker med tre fiskar för att vara i topp för honom. Rolf Mylläri som är arrangör och tävlingsansvarig berättar att man under passet plötsligt kunde höra ett jättevral över hela sjön. Den naturliga tanken är att nu har någon landat en riktigt fin regnbåge! Det visar sig att en stor regnbåge rusat ut med metervis av lös lina som blivit liggande i båten vid intagning av flugan och oturligt nog trasslar linan sig i den tävlandes flytväst, det tar tvärstopp och fisken är borta. Kompisen i båten medger att det såg lite kul ut men där och då var det inte läge för några skämt.

På lördagskvällen summeras resultaten över en gemensam middag, det är god stämning med många skratt som alltid i tävlingssammanhang. Under passen är vi konkurrenter men vid sidan av är det ett stort kompisgäng som utbyter erfarenheter och diskuterar livet i stort. Plötsligt plingar det till från den gemensamma facebookgruppen och resultatet efter två deltävlingar är klart. Dan Ersbjörns och Jonas Olsson står båda på placeringssiffra 2 efter att ha vunnit bägge sina respektive deltävlingar. Dan som fått flest fiskar leder på poäng. Bakom duon är det jämnt med flera tävlande på placeringssiffra 4 och 5, allt kan fortfarande hända!

Söndagen är här och nu väntar sista deltävlingen. De tävlande vaknade till ett riktigt höstruskigt väder med regn som öste ner. Nästan så att tankarna gick: är vi verkligen helt friska som ska ge oss ut frivilligt i det här? Men med en rejäl frukost i magen, påpälsade med bra kläder och med vetskapen om att pallstriden var långt ifrån avgjord var det inga större bekymmer att komma igång. Fisken verkade dock också känna av vädret och det tredje passet bjöd på klart svårast och trögast fiske. Guldstriden kom att vara spännande in i det sista, toppduon Dan och Jonas stod återigen för starka insatser. Dan hade sitt pass i Ljusvattnet där det knappast var någon garanti för fisk medan Jonas avslutade i forsen. Dan lyckades få två regnbågar i Ljusvattnet, de enda två som kom upp här under morgonen. Jonas hade en seg start i forsen men avslutade riktigt starkt och slutade på fem fiskar vilket räckte till seger i gruppen. Det räckte dock inte för att ta ikapp Dan som till slut stod som slutsegrare. Jag bad dem båda berätta lite om känslan inför avgörandet och tävlingen överlag:

Så Dan, hur gick tankarna inför den sista deltävlingen? Du hade väldigt bra läge att ta hem guld.

-Ja jag visste ju att det var stor chans till vinst om jag fick fisk på landfisket i sjön. Körde från början med samma lina och flugor som i båtfisket, där använde jag en lina som är hälften/hälften intermediate och flytande. Ganska tidigt får jag på en fisk som tyvärr släpper på den hullingslösa kroken. Det hinner bli lite nervöst ett tag nu, var detta morgonens chans till vinst? Kastar och nöter på och efter en stund så ligger det äntligen en öring i håven. Vet nu att jag har ett bra läge men en fisk till skulle kännas bra och ja efter ytterligare några kast sitter en regnbåge på kroken och sekunderna senare har jag den i håven. Två fiskar visar sig räcka till seger på sektionen. Har alltså nu maximala $1+1+1=3$. Nu är frågan om det räcker till seger? Jonas hade forsen kvar och där vet jag att han är riktigt vass. Efter en stund visar det sig att det räcker och man känner sig väldigt nöjd med taktiken under tävlingen.

Silvermedaljören Jonas berättar om sitt bästa minne från tävlingen:

-Mitt bästa minne från tävlingen handlar om det sista fiskepasset i Sörqvarnsforsen på söndagen. Mycket stod på spel den morgonen, resultatmässigt låg jag på andra plats men guld var inte jättelångt borta, det gällde bara att dra en massa fisk den första 1.5 timmen för att komma ifatt Dan som låg på första plats. På förhand tänkte jag att min största chans var på beat 4 där jag började. Efter en trög start och tidspanik p.g.a. att min klocka hade stannat och jag insåg att jag hade mindre tid kvar innan rotationen än vad jag trodde. Vid det tillfället hade jag bara en landad fisk. Det var med vemod och uppgivenhet jag åkte upp till beat 1 där ingen fångat fisk under tävlingen och kände hur alla medaljchanser försvunnit i ett nafs. Men skam den som ger sig! Erfarenheten från otaliga tävlingar tog över och jag lyckades landa fyra fiskar på den sträckan (och några

tappade) vilket var riktigt bra för självförtroendet, det gav mig 5 fiskar totalt under tredje passet och jag vann gruppen och säkrade silvret.

Striden om den sista pallplatsen var även den helt öppen inför det sista passet med 5 tävlande inom en placeringssiffra. I en för dagen trögfiskad Kolbäcksgropen lyckades Markus Ersbjörs som enda tävlande få fisk, han landade fyra regnbågar vilket räckte för att han skulle reparera gårdagens miss med en nolla i Ljusvattnet och knipa bronspengen. En lättad Markus berättar om hur tankarna gick kring hans sista pass:

-För min del innebar den sista deltävlingen fiske från båt i den Gropen. Här har de dagarna innan tävlingen satt ut fisk vilket brukar innebära ett visst val av flugor, ofta vitt upplever jag. Flugvalet för dagen blir därför också en streamer med vit stjärt och vinge av marabou samt en fluo-yellow chenillekropp. Valet av plats för deltävlingen blir längst bort, efter tips från lokala fiskare samt utifrån lördagens resultat. Lördagen hade verkligen blandat och gett lite på fångstsidan. En del framgång för vissa och sämre för andra, pass två hade varit trögt och första passet på lördag förmiddag var ganska bra istället. Vad skulle vi vänta oss, mycket fisk eller bara något napp av någon halvsovande regnbåge i höstrusket? Höstrusk var just vad det var också, regnet hängde i luften, halv storm, men som tur var hade vi temperaturen med oss och slapp frysa i båtarna. Med flytvästarna på och ute i båten började så också vårt fiske, jakten på den första fisken. Det tar inte lång tid förrän regnbågarna börjar avslöja sig i bortre änden av sjön. Sporadiska plask bland nedfallna löv efter nattens storm, men ingenting att fiska på riktigt. Det syns varken hur fisken rör sig utifrån vaken eller några tydliga platser där de verkar cirkulera med regelbundet. Jag väljer en plats nära lite yttligt gräs och snart sitter mycket riktigt den så förlösande och avslappnande första fisken där. Landad! Yes! Jag slipper nolla en tävling till. Nu har pressen släppt och fisket kan börja på riktigt. Regnbågarna vaknar ur sin dvala från lördagseftermiddagen, fisken upplevs som lite annorlunda och följer ofta efter flugorna utan att hugga ordentligt. Efter många olika drag-/fisketekniker lyckas jag lura upp ytterligare tre regnbågar innan passet är slut. Avslutar tämligen nöjd med mitt fiske samtidigt som jag är orolig över hur det gått för de övriga i gruppen. Jag hade inte någon visuell kontakt med dem under tävlingen och alla i vår grupp var inblandade i striden om bronset. Tillbaka vid stranden skulle det visa sig att de i andra båten enbart haft kontakt med fisk, fisk som slitit av tafsar. Ingen landad fisk i den båten, knyter min hand i fickan och jublar lite inombords. Jag knep ytterligare en delseger, hur långt ska det räcka? Pallen? Har jag räddat upp gårdagens plump? Kanske...

En nervös väntan följer för de tävlande innan de får resultaten svart på vitt (undertecknad slet så att svetten rann med att sammanställa hemma i soffan). Markus har satt ord på tankarna från att den sista deltävlingen avslutades till det att resultatet var klart:

-Resultaten börjar ramla in i chattgruppen där vi alla presenterar våra resultat efter avslutat pass. Snart skulle det visa sig att såväl Jonas och Dan tagit hem ytterligare varsina delsegrar och totalt slutar de båda med en total platsiffra på 3 (1+1+1). Full pott, imponerande! Nu börjar huvudräkningen hos den intresserade mottävlaren, vem har flest fiskar, mest poäng? Efter lite räknande med enkel överslagsräkning ser det ut som att Dan tagit hem det hela. Men ingenting är officiellt ännu. För egen del är också nästa fråga intressant, hur gick det för de övriga? Kan jag hamna på pallen? Räknar vidare, och JA, det skulle visa sig att jag hamnar på bronsplats efter "den evige silvermedaljören" Jonas Olsson (Jonas har länge tillhört eliten inom svenskt tävlingsflugfiske och genom åren har han en imponerande samling silverpengar) och nye svenska mästaren Dan Ersbjörs. Dan som för övrigt tagit SM-guld även i mete och pimpel, en riktig all round fiskare! Jag och Jonas får båda glädja oss åt fisket i Sörqvarnsforsen, Jonas över att ha fått 4 fiskar på en sträcka där ingen tidigare fått fisk, och jag över att jag fått flest fiskar av alla i forsen. En klen tröst för oss båda men likväl en morot för att fortsätta med tävlandet samt inrikta sig lite mer på sjöfiske till kommande års VM i Finland där vi båda representerar Sverige.

Figur 2. De tre medaljörerna från SM. Från vänster: Jonas Olsson, Emmabodabygdens SFK (tvåa), Dan Ersbjörns, Borlänge SFK (etta) och Markus Ersbjörns, Borlänge SFK (trea). Foto: Nawzad Ibrahim.

SFK Atletfiskarna som arrangerade tävlingen har gjort ett fantastiskt jobb och får mycket beröm av alla tävlande! Som tävlande flugfiskare är vi inte bortskämda med kontrollanter som mäter och släpper tillbaka fisken direkt och sedan för protokoll under våra svenska tävlingar, det har de fixat på ett strålande sätt. Att som fiskare slippa mäta och lägga fisk i "keep-nets" för att mäta grannens fisk efter avslutat fiskepass är ren och skär lyx idag. Att kontrollanterna sedan är härliga profiler från bygden förstärker hela upplevelsen och gör fisket samt umgänget betydligt roligare. Lite skämt och glatt humör kring fisket kan göra en sämre fiskeprestation till en småsak, det lyfter sporten!

Avslutningsvis är det på sin plats att ta reda på lite mer om vad som tog Dan till segern så jag bad honom berätta lite om sin taktik och sina flugval inför och under tävlingen.

Vilka tankar hade du inför tävlingen?

Eftersom det skulle avgöras i 3 deltävlingar, en sjö med fiske från båt, en sjö med landfiske och en i strömmande vatten så trodde jag att det skulle passa mig bra. Jag har ju hunnit skaffa en del rutin både vad gäller sjöfiske och fiske i strömmande vatten genom åren.

Vilken taktik hade du inför sjöfisket från båt?

Vid sjöfisket hade jag tänkt att börja med en lina som är halva intermediate och halva flytande. Detta gör att det mesta av linan sjunker och fisken störs inte vid intagning av linan samt att den är ganska lätt att lyfta vid kast. Det fungerade perfekt med två flugor på tafsen, en tyngre längst bak och en lite lättare som upphängare. Två av de varianter jag använde Jag lyckades få upp 7 fiskar i båtfisket och vann sektionen på det.

Vilken taktik hade du inför strömfisket?

Där hade jag två tacklade spön för euro nymfing och ett klass 5 med flytlina för längre kast och underhandskast på de svåråtkomliga områdena. Fungerade ungefär som jag tänkt och jag fick 9 fiskar på de olika spötaacklingarna. Det räckte till ytterligare en sektionsvinst.

Vilka flugor var hemligheten till segern?

På sjöfisket i båt så körde jag mycket med en Jack Frost med goldhead längst bak och en förtyngd Montana som upphängare. Sjöfisket från land så var det svart Wolly Bugger med goldhead som gav bäst. I strömmen så var det Markus variant på Grayling Slayer (bild tidigare i artikeln) och Svart Wolly Bugger som var bäst.

Figur 3. Några av flugorna som fungerade bäst för Dan under SM.

SM-helgen är över och den genomfördes på ett mycket bra Covid-19 säkert sätt. Nu hoppas vi på att ännu fler vill testa att tävla i flugfiske då jag vet att vi har många extremt skickliga fiskare i vårt avlånga land. Tills vi ses, SKITFISKE!

Av: Andreas Ersbjörs & Markus Ersbjörs